

HET BEZOEK

Eenakter

door

MICHEL MEISSEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BEZOEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHEL MEISSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Een eenakter over bejaarden in een verpleeghuis met kleine en grote zorgen. Het spel gaat ook over iedereen: in verleden, heden en toekomst.

PERSONEN:

Zuster van de nachtdienst
Broeder van de nachtdienst
Remko, een journalist
Directrice (van een verpleeghuis voor bejaarden)
Verteller (of vertelster)
Meneer Man (bejaarde man)
Mevrouw Salm (bejaarde vrouw)
Mevrouw De Poorter (bejaarde vrouw)
Mevrouw Gloes (bejaarde vrouw)
Mevrouw Streukel (bejaarde vrouw)
Koen Tijdgeld (een kleine crimineel)
Zuster Hendriksen
Receptioniste

Bezetting: 8 dames, 5 heren; enkele dubbelrollen zijn mogelijk.

1. In het verpleeghuis

's nachts

VERTELLER: De stilte is bijna volstrekt. Soms wat geluid van verkeer in een nachtelijke straat. Een broeder en een zuster waken over de slapende bewoners van het verpleeghuis. Ze raadplegen een lijst. Ze verdelen de medicijnen. Potten en doosjes staan op het medicijnenkarretje. Voor elke cliënt worden de juiste medicijnen in kleine bekertjes gedaan.

De pieper in de borstzak van de nachtzuster gaat. Ze kijkt even om een hoek.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Kamer 26, mevrouw Kreukel.. *(kucht)* ik bedoel Streukel. Die kan wel even wachten. Die belt per nacht wel zeven keer. Ik doe hier al jaren nachtdienst. Ik ken ze zo langzamerhand.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Je zult toch moeten, je kunt het signaal alleen op haar kamer uitzetten. Niemand kan ons anders bereiken.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Ik weet het. *(gaat zuchtend af. De broeder gaat alleen verder met de medicijnen. Hij kijkt nog eens goed op een briefje)*

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Drie? Een normaal mens zou bij twee al doodvallen. *(de zuster komt weer terug)* Dat is snel.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Ze zei: 'Zuster, ik weet niet meer hoe ik heet.' Ik heb haar een beetje op weg geholpen en toen wist ze het weer.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST *(wijst op de medicijnenlijst)*: Is dit goed?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Ja, toch wel. Ze weet best hoe ze heet. Ze is ook wel zielig hoor; ze krijgt nooit bezoek.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Dat is genoeg om een paard te doden.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Dat is van meneer Man. Zonder die medicijnen was hij maanden geleden gestorven.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Geeft dat geen problemen?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Hij neemt ze liever niet. Hij wordt er nogal slaperig van.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Is het echt nodig?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Is dit je eerste nachtdienst?

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: In dit verpleeghuis wel.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Meneer Man is vriendelijk en aardig. Hij heeft nog plezier in het leven.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Hoe laat is de ronde?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Om twee uur.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: De algemene inspectie-ronde?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Om die tijd worden er altijd wel enkele bewoners wakker. Sommigen staan op, en dan zijn er nogal eens valpartijen.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Dat ken ik.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: De meesten liggen te wacht- en tot je komt.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: En als je in de buurt bent, gaan ze kuchen of zo.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Precies; ze wilen je dan echt even zien. Hier en daar, ga ik op de rand van het bed zitten om wat te babbelen. Als ik tijd heb. Weet je, het is een beetje alsof ik hier voor mijn eigen opa of oma zorg.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: En voor mensen die 'nat liggen'?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Die doen we in de ronde van half zes.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Verder nog iets bijzonders?

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Om zes uur worden twee bewoners die graag vroeg opstaan, gewassen en in de kleren geholpen.

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: Die pillen van Meneer Man, dat zit me toch niet lekker.

ZUSTER VAN DE NACHTDIENST: Broedertje, je moet niet op de stoel van de dokter gaan zitten. *(piepers gaan)*

BROEDER VAN DE NACHTDIENST: De piep-show. *(gaan samen af)*

2. In de kamer van de directrice

DIRECTRICE: Dus voor de krant, begrijp ik. Stuurt u mij een exemplaar na publicatie?

REMKO: Natuurlijk. Ik wil helemaal vooraan beginnen. Ik wil eigenlijk alles horen wat u als directrice van dit verpleeghuis kunt vertellen.

DIRECTRICE: Dan zit u hier over een week nog.

REMKO: Hoe worden mensen verzorgd? Ik bedoel als ze niet meer thuis kunnen zijn?

DIRECTRICE: Over welke mensen wilt u schrijven?

REMKO: Hoe bedoelt u 'welke mensen'?

DIRECTRICE: Gewone ziekenhuizen; dat weet u. Maar het kan ook gaan om kinderen en volwassenen die geestelijk gehandicapt zijn. Die worden geholpen door de zwak- zinnige zorg; of in tehuizen voor psychiatrie. Mensen die een ernstig verkeersongeluk hebben gehad vind je in verpleeghuizen. *(telefoon gaat. Remko veert op. Directrice pakt de hoorn)* ...Ik ben nu bezig. Ik bel vanmiddag terug. En mag ik twee koffie? *(knikkend naar Remko)*

REMKO: Graag. *(directrice legt de hoorn op de haak)* Ik dacht even...

DIRECTRICE: Verwacht u telefoon?

REMKO: Mijn vrouw... Er kan ieder ogenblik een kind komen. Maar gaat u verder.

DIRECTRICE: De eerste?

REMKO: Ja.

DIRECTRICE: Tot nu toe alles goed gegaan?

REMKO: O ja.

DIRECTRICE: Spannend hè? ...Ja... Er zijn veel zieken in verpleeghuizen; zo ziek, dat ze niet meer thuis verzorgd kunnen worden. En dan zijn er nog allerlei soorten van tehuizen voor bejaarden.

REMKO: Was dat vroeger anders?

DIRECTRICE: Jazeker, de samenleving was harder. De mensen stonden veel dichterbij de dood. Maar het was tegelijk zachter. Binnen een familie werd iedereen geholpen... Ik heb daar veel over gelezen. Vroeger, een paar honderd jaar geleden...

3. Bedelaars van vroeger

VERTELLER (*achter een doek bewegen zich schimmen*): Zij zijn de schimmen van de tijd: gebocheld, mank, een eenoog naast een blinde. Al gaande slijten zij hun voeten, knieën, armen soms, bewegen houterig en worden pesterig geroepen: 'Klim in die paal, als jij wat eten wilt.' 'Eet eerst die korst, dan krijg je bier van mij.' Zo gaan ze rond; van dorp naar stad. Ze bedelen: soms komt een geldstuk voor een brood. Eén is bejaard. Hij kan niet meer. Hijgend, spuwend zijgt hij neer. Het is koud, de anderen trekken verder. Schimmen die niemand kennen wil... De manke vindt zijn vaderhuis: een boerderij. Daar woont een zus van hem, met man en kinderen. Er woont een broer. Zijn oude moeder zit breiend in een stoel. Het vuur brandt. Het eten is goed. Hij weet niet meer waarom hij ooit is weggegaan. De anderen trekken verder. Een monnik opent de kloosterdeur, wenkt de mannen, gaat zwijgend voor. Zij volgen naar de keuken: Hij snijdt een brood, geeft elk een appel, schenkt bier. Ze slapen warm in een schuur, het hooi omgeeft ze als een nachklang paradijs. In de ochtend, van brood en worst voldaan, wordt ze weer de weg gewezen. Hun plaats komt vrij voor andere bedelaars.... Er zitten barsten in de tijd. Niemand kent de eeuwigheid ...

4. In de kamer van de directrice

REMKO: Hoe gaat het tegenwoordig? (*steekt een sigaret op*)

DIRECTRICE: Ik kan vertellen over bejaardenhuizen: ongeveer 150.000 bewoners; zo'n 75.000 personeelsleden. Het is zwaar werk. Het loon is niet slecht; maar ook niet geweldig. Gezien je verantwoordelijkheid zou je gerust wat meer mogen verdienen. Mensen die met dooie dingen werken, computers bijvoorbeeld, verdienen vaak het dubbele. Maar dat gaat veranderen.

REMKO (*maakt aantekeningen*): Hoe moet ik mij een dag in een bejaardenhuis voorstellen? (*receptioniste brengt twee kopjes koffie*)

RECEPTIONISTE: Dag Remko.

REMKO: Dag lieve zus.

DIRECTRICE: Ahh... Ze heeft me over u verteld. Dus u bent de broer die een kind krijgt?

REMKO: Mijn vrouw...

DIRECTRICE: Nu begrijp ik waarom u mij gebeld hebt.

RECEPTIONISTE: Ik heb uw naam doorgegeven.

DIRECTRICE: U bent van de zenuwen weer gaan roken...

REMKO (*kijkt zijn zus boos aan. Hij drukt zijn sigaret uit*): Dus dat heeft ze verteld... Ik weet het. Roken is verkeerd, en al wel helemaal tijdens het werk. (*receptioniste haalt de schouders op en gaat af*)

DIRECTRICE: ...Maar dat had ik eigenlijk niet mogen zeggen.

REMKO: Zo'n eerste zwangerschap is voor de vader ook heel moeilijk.

DIRECTRICE: U bent eigenlijk ook een beetje zwanger...

REMKO: Je weet toch maar nooit...

DIRECTRICE: Het gaat vast allemaal heel goed. Maar ik zal u vertellen over dit tehuis. (*staat op en loopt al pratend wat rond*) Ik ben dus directrice van dit verpleeghuis voor bejaarden. Het doel is de mensen een veilig en plezierig thuis te geven; een plekje waar ze zich geborgen voelen, waar een beetje medeleven met ze is. (*drinken van hun koffie. Vanuit een ander vertrek klinkt geroep. Het is nog juist hoorbaar*)

MEVROUW STREUKEL: Zuster, ik moet plassen.

DIRECTRICE: Zelf hoop ik om te vallen voor het zover is. Een tehuis kan het leven in een 'echt thuis' niet vervangen. Maar als het dan toch moet, dan wil ik hier best zitten.

REMKO: Hoe komen de mensen hier?

DIRECTRICE: Er is een wachtlijst. Dit is een verpleeghuis voor bejaarde mensen. Voor hier geldt: plaatsing kan als men zelfstandig het eigen huishouden niet meer kan runnen en te weinig mag verwachten van familie en thuiszorg... Voor sommige huizen gebeurt

het wel dat men vier jaar moet wachten... Maar er zijn ook tehuizen waar kamers leeg staan... Als u de koffie op hebt, zal ik u rondleiden. *(Remko drinkt zijn koffie snel op. Pakt zijn notitieblok en volgt de directrice)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto